

РЕШЕНИЕ

№ 191

гр. Перник, 24.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЕРНИК, ПЪРВИ ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на шести април през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ИВАЙЛО ХР. РОДОПСКИ
Членове: МАРИЯ В. МИЛУШЕВА
Диана Мл. Матеева

при участието на секретаря КАТЯ ХР. СТАНОЕВА
като разгледа докладваното от ИВАЙЛО ХР. РОДОПСКИ Въззивно гражданско дело № 20231700500134 по описа за 2023 година
за да се произнесе, взе предвид следното:

Въззивното производство е образувано по повод депозирана жалба от Т.Б.В. – Директор на Териториално поделение на Националния осигурителен институт – София град, чрез гл. юрисконулт Д.В. срещу Решение № 160 от 21.11.2022 г., постановено по гр.д. № 1052/2021 г. на Районен съд гр. Радомир, с което е признато за установено на осн. чл. 1, ал. 1 от ЗУТОССР по отношение на ТП на НОИ – гр. Перник с ЕИК 1210825210231, че Р. К. К. е придобила трудов и осигурителен стаж за периода *** – *** при работодателя „Студиос груп“ ЕООД.

С депозирана въззивна жалба с № 903 от 14.02.2023 г., Т.Б.В. – Директор на Териториално поделение на Националния осигурителен институт – София град чрез гл. юрисконулт Д.В. обжалва първоинстанционното решение, като намира същото за неправилно и постановено при нарушение на материалния и процесуалния закон. На първо място отбелязва, че при постановяване на своя акт, съдът не се е съобразил с наведените доводи в исковата молба и поддържани в хода на съдебното производство, че искът е недопустим. Твърди, с оглед на събраните по делото доказателства за безспорно установено, че осигурителят на ищцата е вписан и към настоящия момент не е прекратил дейността си. В продължение добавя, че в този смисъл правоотношението е между осигурителя и осигуреното лице и, че законодателят е предоставил в тежест на ищцата снабдяването и предоставянето с удостоверение, че архива е изгубен или унищожен и служи за защита на нейния интерес, което регламентирано задължение обаче тя не е изпълнила. По подробно изложени съображения, намира че не са били на лице предпоставките за допустимост на иска по ЗУТОССР, като твърди, че с предявения от ищцата иск, същата е целяла по исков ред да бъдат премахнати законовите последици от влязъл в сила административен акт,

каквато законова възможност в ЗУТОССР не е регламентирана. В заключение жалбоподателят твърди, че неправилно районния съд е приел, че в производството е допустимо събирането на гласни доказателствени средства чрез разпит на свидетел, като отбелязва, че в хипотезата на допустимост на свидетели, съгласно чл. 6, ал.4 от ЗУТОССР за свидетели се допускат само лица, които разполагат с писмени доказателства, относно факта, че са работили или изпълнявали длъжност при същия работодател/осигурител през периода през който е положен претендиращия стаж. Въз основа на тези доводи се иска отмяна на решението като неправилно и незаконосъобразно, а предявената с исковата молба претенция да бъде отхвърлена като неоснователна и недоказана. Не се представят и не се сочи необходимост от събирането на нови доказателства. Претендират присъждане на съдебни разноски.

В срока по чл. 263, ал. 1 ГПК Р. К. К. чрез адвокат Л. А. П. е подала отговор на жалбата. С него се твърди, че подадената въззивна жалба е напълно неоснователна, като оспорва изцяло направените с нея възражения. Намира за безспорно доказани фактите и обстоятелствата, въз основа на които първостепенния съд е постановил своето решение. Счита постановеното решение за правилно, обосновано и законосъобразно, постановено и съобразено след обстоен анализ на събраните доказателства по делото, както и на заявените от страните възражения. По подробно изложени доводи моли въззивната жалба да бъде оставена без уважение като неоснователна, а първоинстанционното решение да бъде потвърдено, като правилно и законосъобразно. Прави искане за присъждане на направените съдебни и деловодни разноски, включително за адвокатско възнаграждение. Моли за осъществяване на косвен съдебен контрол на осн. чл. 117 от Конституцията на РБългария вр. чл. 17, ал. 2 от ГПК. Моли за присъждане направените разноски, представя списък по чл.80 от ГПК за сумата от 500 лева, за платен адвокатски хонорар пред ОС Перник.

Пернишки окръжен съд, като съобрази доводите на страните и събраните по делото доказателства, съгласно правилата на чл. 235, ал. 2 от ГПК, намира за установено от фактическа страна следното:

С решение № 160 от 21.11.2022 г., постановено по гр.д. № 1052/2021 г. на Районен съд гр. Радомир е признато за установено на осн. чл. 1, ал. 1 от ЗУТОССР по отношение на ТП на НОИ – гр. Перник, че ищцата Р. К. К. е придобила трудов и осигурителен стаж за периода ***. – *** при работодателя „Студиос груп“ ЕООД.

Районният съд е уважил така предявения иск, с правно основание чл.3, вр.чл.1, ал.1, т.2 и т.3 от ЗУТОССР като е приел, че ищцата с втория ответник „Студиос груп“ ЕООД имала сключен договор от ***, като е изпълнявала длъжността „***“ в офис на фирмата, находящ се в ***, с възнаграждение в размер на 700 лева, при осем часов работен ден, както и че началната дата на възникване на трудовото правоотношение е ***.

Съгласно справка за подадени уведомления от работодател по чл.62 КТ за ответника “Студиос груп“ ЕООД за периода ****- *** е видно, че датата на сключване на договора на ищцата е *** Приложена е и справка, съдържаща данни за осигуряването по БУЛСТАТ за ответника “Студиос груп“ ЕООД за периода ****- ***, според която за месец август *** ищцата имала начислени десет работни дни. От удостоверение по чл.5, ал.1 ЗУТОССР е видно, че документите, удостоверяващи трудов и осигурителен стаж, в това число и разходооправдателните документи - фишове за заплати и ведомости, са били загубени и/или вероятно унищожени.

От разпита на свидетеля В.Б.Г., работил при ответника „Студио Груп“ ЕООД, се установява, че към месец август ***година работата във фирмата се увеличила, което

наложило наемане на допълнителен служител за административната част, като на *** той лично завел ищцата до офиса и я въвел в работния процес. Тя започнала фактически работа седмица по-късно, поради наличие на здравословни проблеми - *** след което на *** я оперирали, а на *** бил последният ѝ работен ден. Свидетелят Г. излага, че имало сключен трудов договор между фирмата и ищцата.

След като взе предвид направените с жалбата възражения и по реда на чл. 269 от ГПК, Пернишкият окръжен съд, за да се произнесе взе предвид следното :

Въззивната жалба се явява редовна и процесуално допустима – подадена е от активно легитимирана страна, имаща правен интерес от обжалването, в преклузивния срок за обжалване и подлежи на разглеждане по същество.

Извършвайки служебно проверка за валидността на обжалваното решение, по реда на чл. 269 ГПК, Пернишкият окръжен съд намира, че обжалваното решение се явява валидно. Същото е постановено от съдия от Пернишкия районен съд, в рамките на неговата компетентност и в предвидената от закона форма.

Съдът с оглед предмета на въззивното производство, очертан от въззивната жалба, доказателствата по делото и доводите на страните, намира от фактическа и правна страна следното:

Искът с правно основание чл.3, вр.чл.1, ал.1, т.1 и т.2 от ЗУТОССР се явява допустим, тъй като е предявен пред родово и местно компетентния районен съд по чл.3 от ЗУТОССР и отговаря на реквизитите и изискванията на чл.4 от ЗУТОССР.

Разгледан по същество, се явява и **основателен**.

В тази насока, на осн.чл.272 от ГПК въззивният съд споделя изцяло възприетата фактическа обстановка и правна интерпретация на казуса, извършена от районния съд, поради което ги възприема изцяло и препраща към мотивите на първоинстанционното решение.

Настоящият съд намира, че ищцата е провела успешно пълно и главно доказване, че през процесния исков период е полагала труд при работодателя-ответник и на посочената в исковата молба длъжност, с определено работно време и заплащане. От събраните по делото гласни и писмени се установи по безспорен и несъмнен начин, че е заемала длъжността „***“ на пълно работно време при работодателя “Студиос груп“ ЕООД, видно от представената справка за подадени уведомления от работодател по чл.62 КТ за ответника “Студиос груп“ ЕООД за периода ***- ***, и справка - данни за осигуряването по БУЛСТАТ за ответника “Студиос груп“ ЕООД за периода ***- ***, като за периода през месец август *** ищцата имала начислени десет работни дни. Съгласно удостоверение по чл.5, ал.1 ЗУТОССР документите, удостоверяващи трудов и осигурителен стаж, в т.ч. и разходно оправдателните документи, като фишове за заплати и ведомости били загубени и/или унищожени.

Ето защо първостепенният съд правилно и съобразно закона е приел за неоснователно възражението на ответника ТП на НОИ за недопустимост на събирането на гласни доказателства, тъй като в случая е налице изключението на чл.6, ал.2, т.5, вр. ал.1 от ЗУТОССР - за доказване на трудовия стаж чрез представянето на трудовата книжка от ищцата.

Всичко изложено дотук обуславя извода, че с решението си районният съд е достигнал до правни изводи и краен резултат, съвпадащи с тези на въззивния съд и следва да бъде потвърдено, а въззивната жалба – оставена без уважение.

По разноските

С оглед резултата от обжалването, на жалбоподателя не се дължат разноси по въззивното производство.

Въззиваемият претендира и доказва сторени разноси по въззивното производство в размер на 500 лева – заплатено адвокатско възнаграждение (съгласно представения договор за правна защита и съдействие от 23.03.2023 година, в който е отбелязано, че уговореното адвокатско възнаграждение от 500 лева е платено в брой изцяло – р.ІІ, чл.3, ал.1 и ал.2), които с оглед неоснователността на жалбата се дължат изцяло.

Воден от горното, СЪДЪТ

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 160 от 21.11.2022 г., постановено по гр.д. № 1052/2021 г., на Районен съд гр. Радомир.

ОСЪЖДА Териториално поделение на Националния осигурителен институт – София град **ДА ЗАПЛАТИ** на Р. К. К. сумата в размер на **500.00 (петстотин) лева**, представляваща направени от ищеца съдебно деловодни разноси в настоящото въззивно производство.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на касационно обжалване, съгласно чл.280, ал. 3, т. 3, пр. първо ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____